

IGAZSÁGSZOLGÁLTATÁS

Alapige: János 3,17-18

Olvasmány: Zsoltárok 72

A királyok, uralkodók nagy feladata, egyben legfőbb erénye, hogy az ország népe számára ők maguk testesítsék meg az igazságot. Személyükhöz ne férjen kétség, védelmezzék a szegényt és a gyámoltalant. Ők maguk legyenek az igazság letéteményesei. Bár a mai társadalmi berendezkedés máshogy épül fel, ma is az állampolgárok alapvető igénye az állammal szemben, hogy olyan biztonságot nyújtson, amelyről a régi király-zsoltár is említést tesz, melyben az igazság uralkodása békességet és gyarapodást eredményez.

A zsoltáros úgy állítja elénk költeményében magát Istent, mit aki Királyként maga az igazság. Így áll példaként minden uralkodó és vezető előtt. Célja nem a népének kizsákmányolása, nem az ítélet és pusztítás, hanem a nyomorult felemelése, az ő népének megsegítése, fő szándéka életet, gazdagodást, gyarapodást biztosítani. Isten így szolgáltat igazságot.

Isten igazságszolgáltatása nem egy zsarnoki tett tehát, ahogy sokan vélik. Ezt erősíti meg Jézus felolvasott kijelentése: ő nem azért jött, hogy elítéljen, hanem hogy üdvösséget hozzon. A bűnös embernek is. Isten igazságszolgáltatásában itt látjuk meg azt, ami nehezen fogható fel számunkra: Isten felmenti a bűnöst és az igazra – az Egyetlen igazra – méri a végső ítéletet. Ez a nem várt félelmetes fordulat, amikor a későbbi ítélőbíró, a Fiú az, aki elszenvedi az igazságos ítéletet, mert magára veszi a vádlott bűnét. Nincs még egy ilyen király!

Aki ezt személyesen átéli, hiszi, az megmenekül az ítélet alól, hiszen Isten igazságszolgáltatása révén felmentő ítéletben részesül – üzeni Jézus szava. De mégis azt látjuk, hogy az ítélet is megkezdődött már. Erről is szól ezen a helyen.

Látjuk, hogy aki nincs a kegyelmes Isten igazsága alatt, az már magában hordozza az ítéletet. Látjuk ezt olykor saját életünkön, vagy éppen családjunkban. Az istentelenségnek rajtunk van az ítélete. Látjuk a népünk életében, Európában, amikor a sötétség van a vezetők szívében és az egyszerű ember szívében. Amikor Krisztus nélküli a keresztyénség, akkor ott hiányzik Isten igazsága és kegyelme: kegyetlenség és igazság uralkodik. Valós ez a tapasztalat. Nincs igazság ott, ahol nincs jelen a Királyok Királya. Nincs reménység ott, ahol nem jelenik meg megváltó hatalmával a feltámadott Úr Krisztus. ű

De ő megjelenhet, közénk léphet, igazságot hozhat, közöttünk lehet. Mi ennek az evangéliumnak vagyunk hírnökei. Ne ítéletet, hanem az Ő gazdagító, életmentő kegyelmét vigyünk magunkkal ma is a mi világunkba. Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Megemlékezés az államalapító István királyról és a keresztyénség felvételéről. „Hallgass, fiam, apád intésére, és ne hagyd el anyád tanítását” Péld 1,8

Mivel megértem s mélyen átérzem, hogy amit csak Isten akarata megteremtett s nyilvánvaló eleve elrendelése elrendezett mind a kiterjedt égboltozaton, mind az egybefüggő földi tájakon, azt törvény életeti s tartja fenn, s mivel látom, hogy mindazt, amit Isten kegyelme bőséggel adott az élet előnyére és méltóságára, tudniillik királyságokat, konzulságokat, hercegségeket, ispánságokat, főpapságokat s más méltóságokat, részben isteni parancsok és rendeletek, részben világiak, valamint a nemesek meg az élemedett korúak tanácsai és javaslatok kormányozzák, védik, osztják fel és egyesítik, s mivel bizonyosan tudom, hogy minden renden valók a föld bármely részén, bármilyen méltóságot viseljenek, nemcsak kíséretüknek, híveiknek, szolgálóknak parancsolnak, tanácsolnak, javasolnak, hanem fiaiknak is, úgy hát én sem restellem, szerelmes fiam, hogy neked még életemben tanulságokat, parancsokat, tanácsokat, javaslatokat adjak, hogy velük mind a magad, mind alattvalóid életmódját ékesítsed, ha majd a legfőbb hatalom engedélyével utánam uralkodni fogsz.

Illik pedig, hogy odaadó figyelemmel hallgatván eszedbe vésd apád parancsait, az isteni bölcsesség intelme szerint, mely Salamon szájából szól:

„Hallgass, fiam, atyád intelmére,

s ne vedd semmibe anyád tanítását!...

[Hallgasd hát meg, fiam, fogadd el szavaimat,]

akkor nagy lesz száma élted éveinek.” (István király intelmei Imre herceghez, bevezető)

A királyi tanítás Isten ígéje alapján szólal meg. Igét hirdet. Nem emberi bölcsességeket használ, nem üres szólamokat pufogat, hanem látható módon az első ember valaki olyanra van tekintettel, aki nála is hatalmasabb: vallja, ott van fölötte az, aki rajta is úr. Ismeri és elismeri az Istent.

A ma embere elszokott már az alárendeltség gondolatától, a társadalmi forma amelyben élünk, jellegét tekintve az egyenlőségen alapul. Még ha a régi világból még meg is maradt valami apró nyoma ennek, ma már minden téren próbáljuk eltüntetni a különbségeket: gyermek és felnőtt, fiatal és idős, nő és férfi, főnök és beosztott – gondolkozásunkban, szokásainkban is kezdünk változni, egységesíteni.

Mivel mindenki egyenlő, így már nincs gátja a bennünk megbújó belső vágy fékezhetetlen előtörésének: én akarok a többiek fölött állni. Királykodni, parancsolgatni. És az ember mindenk előtt elfelejti, hogy fölöttem van valaki, akire tekintettel kell lennem. Épp ezért mai értelmünkkel már nehezen képzeljük el azt a vezetőt, aki megvallja: fölötte ott áll az Isten.

István király fiához írt intelmeit így már más hallgatni! Nem azt üzeni, hogy én vagyok az idős, a bölcs, a hatalmas, rám hallgass hát fiam. Nem ezért kell figyelni rá! Hanem azt mondja: én az Úr Istentől vettem azt, ami az enyém. Látom az ő hatalmát, megélem az életemben az Ő jelenlétét. Mivel Ő, a világmindenség Ura vezet engem, ezért hallgass rám, ezért bízz az én tanácsaimban.

A királyi tanítás Isten ígéje alapján szólal meg. Igét hirdet. Ezért követendő ma is. Azért mert az örök és igaz Isten áll mögötte. Máskülönben idejétmúlttá vált volna. De István a keresztyénség felvételével, az abban való járással nem valami ideig valóhoz, hanem az Örökhöz kötötte ezt a magyar népet. Ma sem más tart meg minket, a családunkat, szeretteinket, nem más ad biztonságot a mi lelkünknek és testünknek, házunknak és hazánkunknak, csak az egyedüli élő Isten. István király példája erre mutat ma is. Szóljon imádságunk így vezetőinkért – világban és egyházban –, de minden egyes családfőért, hogy amit örökölni hagyunk, az Felülről való, Istentől való lehessen, ahogy első királyunk, István személyében is példaként előttünk áll.

2. Szeretettel köszöntjük születésnapján Gubody Lászlóné testvérünket. Isten áldását kérjük életére!

3. Augusztus 27-én, vasárnap 10 órakor kezdődő istentiszteletünkön hármass ünnepet ülünk. Keresztelés alkalmá lesz ez a vasárnap, hiszen Linczenbold Maximilián és Szabó Rubinka Anna házasságából született kislány, Rubinka részesül a keresztség sákramentumában. Isten áldja meg az egész családot! Ezen a vasárnapon újkönyér alkalmából az Úr szent vacsorájával is élünk. Készüljünk lelki elcsendeséssel erre. Ünnepeink harmadik mozzanata pedig a korábbi évtizedekben itt konfirmáltak köszöntése. Igyekeztünk minden érintetthez eljuttatni ennek hírért, bár sajnos nem mindenkinek akadtunk nyomára. Erre a találkozásra szeretetvendégséggel is készülünk. Köszönjük a testvérek segítségét!

Erre a vasárnapra gyülekezeti énekkarunk is készül. Most az istentisztelet után, valamint szombaton 9 órakor tartunk próbákat.

4. A jövő vasárnapra külön adakozást hirdetett meg Egyházunk vezetése. „Mint arról megannyi beszámoló tudósított, augusztus 10-én súlyos viharkárok érték a Nyugat-Dunántúlt, legsúlyosabban az Őrségi Egyházmegyét. Számptalan ház, középület, templom megrongálódott. Egyházunk a Dunántúli Egyházkerülettel közösen közadakozást szervez a károk enyhítésére és a helyreállítások költségeire. Legyünk segítségül bajba jutott testvéreinknek! Kérjük gyülekezeteinket, hogy augusztus 27. vasárnap-i istentiszteletük perselypénzét ajánlják fel erre a célra!”

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!